

жета, ела въ Бургасъ. Жоржета, ела при менъ въ Бургасъ. Тя знае турски, ще може да разговаря свободно съ всички.

— Седемъ.

— Лъжешъ! — сърди се Кочо. — Имашъ всичко шестъ.

— Лъжа зеръ! Лъжа, защото губишъ!

Богданъ отива и пие нѣколко глътки вода отъ старата стомна. Конякътъ непременно е добъръ, той е пилъ вече конякъ съ петъ звездички. Да го опита ли? Не, не струва да се пие на пжтъ. Никой не може да му забрани. Но като морякъ ще го е срамъ. Той сега случайно е въ тая гимназия. Утре пакъ ще постъпи въ параходъ, все ще се открие мѣсто въ Фердинандъ, Бургасъ или, въ краенъ случай, въ Евдокия. Не трѣбва да се отпуска и да свиква съ лоши навици.

Каквото щатъ да разказватъ — славно нѣщо е да служишъ въ параходъ. Какъ свирѣше Черниятъ Мокъ на китара! Какъ играеха Френцлъ и Алвинъ аржентинско танго... И тоя вѣченъ океанъ, дето нѣма нито брѣгъ, нито фарове. И камбанката, която го викаше на смѣна. И хвъргалото...

Дали Яни не помисли, че историята съ Биби и съ лотарийния билетъ е измислица? Ще трѣбва да му докаже. Той запази на времето и единъ тираженъ листъ. Яни може да сравни билета и листа. Нѣкжде въ багажа му сж. Кжде ли му е, наистина, багажътъ? Прѣснатъ е на нѣколко мѣста. Почна вече да забравя кжде. Трѣбва да го събере. Може да се случи, моряшкото сандѣче ненадѣйно да му дотрѣбва. Но то е въ квартирата, билетътъ навѣрно сжщо е тамъ. И листътъ. И адресътъ на Жоржета...